

Sygn. akt IV P 226/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Ławnicy: M. P., B. R.

Protokolant: Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa **K. P.**

przeciwko (...) Spółka z o.o. w Ś.

o ustalenie stosunku pracy, odszkodowanie i wynagrodzenie

I postępowanie w zakresie wynagrodzenia za pracę za okres od (...). umarza

II w pozostałym zakresie powództwo oddala

III zasądza od powoda na rzecz (...) Spółka z o.o. w Ś. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód K. P. pozwem z dnia 11 grudnia 2015 roku skierowanym przeciwko pozwanemu (...) Sp. z o.o. w Ś. wniósł o przywrócenie go do pracy u pozwanego, zasądzenie na rzecz powoda odszkodowania za czas pozostawania bez pracy oraz wynagrodzenia za pracę z ustawowymi odsetkami do dnia zapłaty za okres przepracowany od dnia (...) do (...) roku. Powód domagał się również zasądzenia od pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że był zatrudniony u pozwanego na podstawie umowy o pracę zawartej na okres próbny od dnia (...) do (...) roku za miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 2488,42 zł brutto. Przed podpisaniem umowy o pracę na okres próbny w rozmowie z właścicielami firmy i kierownik R. S. ustalono, że po okresie próbnym zatrudniony zostanie tylko i wyłącznie na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. W dniu 19 listopada 2015 roku przedstawiono mu umowę o pracę na czas określony od dnia (...) do (...) roku, której podpisania odmówił, gdyż była niezgodna z wcześniejszymi ustaleniami. W ocenie powoda umowa o pracę zawarta została na czas nieokreślony, przy czym wypowiedzenie tej umowy powinno nastąpić z zachowaniem okresu wypowiedzenia. Od dnia 20 listopada 2015 roku przebywał na zwolnieniu lekarskim, a po zakończeniu tego zwolnienia zgłosił swoją gotowość do wykonywania pracy.

W piśmie z dnia 17 grudnia 2015 roku powód zmodyfikował swoje żądanie i wniósł o ustalenie istnienia stosunku pracy z pozwanym na czas nieokreślony od dnia 6 listopada 2015 roku oraz zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 729,96 zł tytułem wynagrodzenia za czas choroby za okres od 20 listopada do 30 listopada 2015 roku z ustawowymi odsetkami od dnia 10 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty.

Pismem z dnia 13 stycznia 2016 roku powód dodatkowo wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 1.526,28 zł tytułem wynagrodzenia za czas choroby z ustawowymi odsetkami od dnia 12 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że w okresie od (...) roku pozwana zatrudniła powoda na stanowisku pracownika działu rekrutacji i umowa zawarta została na okres próbny. Pozwana zaprzeczyła, by zapewniano powoda, iż po upływie okresu próby zostanie zawarta z nim umowa na czas nieokreślony. Podniosła, że z uwagi na zastrzeżenia co do sposobu wykonywania przez powoda powierzonych mu obowiązków, nie było możliwości podjęcia decyzji co do dalszego zatrudnienia powoda, a tym bardziej charakteru umowy łączącej strony.

Na rozprawie w dniu 6 kwietnia 2016 roku pełnomocnik powoda cofnął pozew w zakresie żądania wynagrodzenia za okres od (...) roku i zrzekł się roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. P. zatrudniony był u pozwanego w okresie od dnia (...) roku na stanowisku Pracownik działu rekrutacji. Umowa o pracę zawarta została na okres próbny.

Dowód:

- akta osobowe powoda – w załączeniu.

Do obowiązków powoda należało m.in.: przeprowadzanie rozmów z osobami poszukiwanymi przez pracodawcę, celem zweryfikowania ich kwalifikacji, rzetelne i poprawne informowanie kandydata o warunkach wynikających z zawarcia z nim stosownej umowy, utrzymywanie kontaktu i obsługi kandydata na stanowisko.

Powód w trakcie okresu próby nie wykazał się zaangażowaniem w wykonywaniu swoich obowiązków, jak również wiedzą fachową niezbędną do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku, m. in. nie przyswoił programu komputerowego E., miał problem z odczytywaniem zestawień, nie wykorzystywał programów do tłumaczenia.

Po upływie okresu próbnego zaproponowano powodowi kontynuację zatrudnienia, do dnia 19 listopada 2015 roku w ramach umowy o pracę na czas określony, bowiem w tym dniu miała być obecna w siedzibie Spółki Prezes Zarządu, która po ocenie wyników pracy powoda miała podjąć decyzję co do dalszego zatrudnienia K. P.. Powód zgodził się na taką propozycję.

W dniu 19 listopada 2015 roku Prezes Zarządu firmy w obecności kierownika biura R. S. przeprowadziła z powodem rozmowę, w trakcie której poinformowała go o zastrzeżeniach dotyczących jakości jego pracy, wskazując jednocześnie na brak możliwości dalszej z nim współpracy.

Dowód:

- akta osobowe powoda – w załączeniu;

- zeznania świadka R. S. – e protokół z dnia 6.04.2016 r k. 87;

- zeznania świadka J. Ż. – e protokół z dnia 8.06.2016 r k. 92;

- częściowo zeznania powoda K. P. - e protokół z dnia 8.06.2016 r k. 92.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Jak wskazano powyżej powód skutecznie cofnął powództwo w zakresie żądania wynagrodzenia za okres od 6 listopada do 19 listopada 2015 roku i zrzekł się roszczenia. Stosownie do przepisu art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Wobec skutecznego cofnięcia pozwu co do roszczenia w zakresie wynagrodzenia za pracę za okres od (...) roku, Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył w tym zakresie postępowanie (punkt I wyroku).

W pozostałym zakresie powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez Sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Stosownie do powyższego powództwo o ustalenie zgodnie z treścią art. 189 k.p.c. wymaga dla swej zasadności wskazania interesu prawnego w sądowym ustalaniu stanu prawnego. Sąd stwierdził, że powódka miała interes prawny w żądaniu ustalenia stosunku pracy. W świetle najnowszego orzecznictwa Sądu Najwyższego nie ma bowiem wątpliwości co do tego, że pracownik może mieć interes prawny w domaganiu się ustalenia istnienia stosunku pracy, jeżeli istnieje stan niepewności, co do jego sytuacji prawnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 lipca 2009r., II PK 1/09 Lex 533086, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29.03.2001r., I PKN 333/00, OSNAP 2003/1/12). Ustalenie stosunku pracy warunkuje prawo do niektórych bieżących i przyszłych świadczeń z ubezpieczeń społecznych i innych stosunków pracy, a także rzutuje na ich wysokość. W sporze o istnienie stosunku pracy, żądanie jego ustalenia zawsze stanowi o żywotnym prawie (interesie) powoda pracownika nie tylko aktualnym, lecz i przyszłym, nie tylko w sferze zatrudnienia, lecz i ubezpieczenia społecznego.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności w oparciu o zeznania świadków R. S. i J. Ż., częściowo zeznaniach powoda K. P., jak również dokumenty zgromadzone w aktach sprawy.

Sąd dał wiarę powyższym dowodom w takim zakresie w jakim każdy z nich stanowił podstawę dokonania ustaleń faktycznych w sprawie.

Podstawę ustaleń Sądu w zakresie zatrudnienia powoda oraz łączących strony umów stanowiły również akta osobowe pracownika. Sąd dał im wiarę w całości, albowiem ich prawdziwość i autentyczność nie budziła wątpliwości, jak również nie zostały one w tym zakresie zakwestionowane przez strony postępowania.

Sąd odmówił przyznania waloru wiarygodności zeznaniom złożonym przez powoda w zakresie, w jakim twierdził, że zapewniono go, iż po upływie okresu próbnego zostanie zawarta z nim umowa o pracę na czas nieokreślony, nawet w sytuacji, gdy się nie sprawdzi w okresie próbnym. Powyższym twierdzeniom przeczy przede wszystkim sam charakter umowy na okres próbny, w trakcie której pracodawca sprawdza przydatność pracownika oraz podejmuje decyzje o dalszej współpracy. Ponadto powód w żaden sposób nie wykazał, by ze stroną pozwana łączyła go umowa o pracę na czas nieokreślony i aby ktokolwiek obiecywał mu zawarcie takiej umowy.

Jak wynika z materiału dowodowego w szczególności z wiarygodnych zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, jedyna umowa jaka łączyła powoda z pozwana to umowa o pracę zawarta na okres próbny, a następnie na czas określony do dnia 19 listopada 2015 roku, natomiast kwestia zawarcia kolejnej umowy i automatycznie przedłużenia zatrudnienia miała rozstrzygnąć się dopiero po przyjeździe do firmy Prezes Zarządu w dniu 19 listopada 2015 roku. Ponadto świadkowie zgodnie potwierdzili, że Prezes nie była zadowolona z wyników pracy powoda i pomimo chęci powoda do dalszej współpracy, podjęła decyzję o nie przedłużaniu z nim umowy o pracę. W tym miejscu wskazać należy, że nie było przedmiotem niniejszej sprawy badanie czy umowa zawarta na czas określony została rozwiązana w sposób prawidłowy czy też nie. Zgodna wola stron zawarcia umowy o pracę na czas nieokreślony nie została wykazana, przy czym zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wskazuje na to, aby stosunek pracy łączący strony miał trwać nieokreślony czas i umowa ta uległa rozwiązaniu z dniem 19 listopada 2015 roku.

Bezpodstawne zdaniem Sądu jest również roszczenie o odszkodowanie za czas pozostawania bez pracy jak również zasądzenie na rzecz powoda wynagrodzenia za czas choroby, bowiem powód nie wskazał w jakiej wysokości odszkodowanie to miałyby być zasądzone, natomiast przebywanie powoda na zwolnieniu lekarskim miało miejsce już po rozwiązaniu z nim umowy o pracę zawartej na czas określony.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, wobec ustalenia, iż stosunek pracy został zakończony, roszczenie powoda podlegało oddaleniu, o czym Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego (punkt II wyroku) orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. § 11 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490).